

REPORTAŽA O ŽUPNIJI SV. FLORIJANA V DOLIČU

ZGORNJI DOLIČ, ŽUPNIJSKA CERKEV SV. FLORIJANA/I. Ž.

NOVE ORGLE JE BLAGOSLOVIL NADŠKOF ALOJZIJ CVIKL/I. Ž.

Skupaj iščejo moč v veri

Ljudje so trdni, delovni in ponosni na domačo zemljo ter bogato duhovno dediščino

Župnija sv. Florijana v Doliču leži v pretežno hribovitem in zelenem okolju, kjer se med gozdovi in travniki razprostirajo manjše vasi in domačije. Življenje teče mirno in povezano z naravo, ljudje pa so trdni, delovni in ponosni na svojo domačo zemljo ter bogato duhovno dediščino, povečano Mirko Horvat.

Kraj, kjer se danes razprostira župnija, nikoli ni bil posebej znan, vendar ima presenetljivo dolgo zgodovino. Kot Dolnič je bil omenjen že leta 980, in sicer v listinah, ki so povezane z Viljemom II., možem sv. Eme Krške - Pilštajnske. Že v tistih davnih časih je skozi to dolino potekala rimska pot, ki je povezovala Rim preko Emone, Celeje s Koroško in naprej v Srednjo Evropo. To pomeni, da je bilo to območje že od nekdaj most med deželami in ljudmi.

Podeželska in tradicionalna

Središče župnijskega življenja danes predstavlja župnijska cerkev sv. Florijana, ki s svojo dostojanstveno podobo in zvoničkom stoji na slikovitem majhnem kuclju nad vasjo Zgornji Dolič, kot

da bdi nad krajem ter spremlja življenje vernikov ob praznikih in vsakdanjih dneh. Le nekoliko višje med griči in gozdovi stoji še podružnična cerkev sv. Mohorja in Fortunata, ki s svojo spokojnostjo in tihoto vabi k zbranosti in molitvi.

Župnija je po značaju podeželska in tradicionalna. Župnik pravi, da verniki radi sodelujejo pri bogoslužjih, ohranjajo stare običaje in z veseljem pomagajo pri življenju skupnosti. V župniji živi danes okoli 1.400 vernikov, med katerimi se ob nedeljah zbere pri mašah od 140 do 160 nedeljnikov. Vsako leto se veselijo prvega obhajila, ki ga je letos prejelo šest otrok, medtem ko je k zakramentu birme pristopilo 17 mladih iz 8. in 9. razreda. V minulemu letu so zabeležili 10 rojstev, 13 smrti, porok pa ni bilo. »Kljub manjšemu številu dogodkov ostaja župnija živa skupnost, kjer se verniki radi zbiramo, drug drugega podpiramo in skupaj iščemo moč v veri.«

Pastoralno delo

Pastoralno delo v župniji sv. Florijana temelji na povezanosti,

sodelovanju in iskreni želji, da bi vera ostala živa tudi v vsakdanjem življenju župljanov. Poleg rednih nedeljskih in prazničnih bogoslužij so maše tudi med tednom, kjer se pred mašo redno moli rožni venec. Posebno skrb namenjajo katehezi otrok, posebej tistih, ki se pripravljajo na zakramente: zlasti na krst, prvo obhajilo in birmo, kjer sodelujejo starši, katehistinje in otroci.

Velik poudarek dajejo tudi skrbi za bolnike in ostarele, ki jih župnik redno obiskuje, zlasti ob prvih petkih ter božičnih in velikonočnih praznikih, ter jim omogoča sprejem zakramentov in duhovno bližino. Pomemben del pastoralnega dela so tudi razni blagoslovi skozi pastoralno leto, pogovori s starši in sodelovanje pri različnih krajevnih in župnijskih dogodkih, ki povezujejo skupnost.

Številne skupine

V župniji aktivno delujejo številne skupine, ki s svojim

delom bogatijo duhovno in kulturno življenje. Župnijski pastoralni svet s ključarji skrbi za usklajevanje pastoralnih dejavnosti in potrebe župnije. Imajo starejši in dekleški pevski zbor Beli cvet, ki s petjem lepšata bogoslužja in praznike. Ministranti zvesto služijo pri oltarju, čeprav jih je bolj malo. Prav tako bralci Božje besede ob nedeljah in praznikih. Molitvena skupina s svojo zbranostjo in molitvijo podpira duhovno življenje župnije. Krasilci in čistilci cerkve s svojo skrbjo in požrtvovalnostjo ohranjajo lepoto svetišč.

Vse te skupine skupaj z drugimi verniki oblikujejo živo in dejavno župnijsko skupnost, kjer vsak po svojih zmožnostih prispeva k skupnemu dobremu. V medsebojni podpori, spoštovanju in zupanju gradijo župnijo, v kateri vera ni samo beseda, ampak način življenja - v službi Boga in bližnjega. Verouk v župniji poučujeta dve katehistinji, Petra in Olga, ki s predanostjo, potrpežljivostjo in toplino vodita otroke in mladostnike na pot vere ter jih uvajata v krščansko življenje. Do letošnje birmo je vodila in poučevala birmansko skupino gospa Ivanka.

2025

Župnijska cerkev dobi nove orgle

Andreja Podlipnik, pevka

Svoje otroštvo in mladostna leta sem preživela v župniji Sv. Florijana v Doliču. Potem pa sem se z družino preselila na svoje v sosednjo župnijo. Ker sem ena izmed ustanovnih članic ženskega pevskega zbora Beli cvet, me druženje in prepevanje še vedno veže na rojstno župnijo. Na rednih vajah se pripravljamo na sodelovanje pri rednih mašah, mašah ob praznikih in različnih družinskih slavnih (krsti, poroke, pogrebi). Z največjim veseljem s petjem pospremimo otroke k prvemu obhajilu in mladostnike k birmi ter tako soustvarjamo pomembne dogodke v župniji. Skupaj s pevskim zborom poskušamo ustvarjati vzdušje, ki povezuje skupnost, bogoslužju pa daje lepši in predvsem globlji pomen.

Drago Pavlič, odbor za nove orgle

Pravzaprav delujem v župniji od rojstva, če se malo pošalim, saj ves čas živim v našem domačem kraju, kjer sta me mama in oče že kot malega vodila v cerkev. Oče je bil namreč več kot 60 let pevec na koro in bi bil danes zelo vesel naše nove pridobitve, novih orgel. Seveda delo v župniji poteka na različnih ravneh in ob različnih dogodkih. Ker se veliko udeležujem pri prostovoljstvu, še posebej pri gasilcih, mi tudi delo v župniji kot kristjanu ni odveč. V preteklosti sem bil aktiven pri raznih akcijah in obnovah, bil sem tudi član ŽPS in ŽGS. Zadnji dve leti in pol sem osebno vključen predvsem v projekt novih orgel, kjer kot neformalni vodja vodim odbor za nove orgle v sestavi šestih članov in župnika Mirka Horvata. Da je nastal ta odbor, so zaslužni nekateri župljani, ki so nas spodbujali, da stopimo skupaj in pomagamo našemu ženskem zboru Beli cvet pri uresničitvi projekta, katerega pobudnik je bil prav naš zbor.

ŽENSKI PEVSKI ZBOR BELI CVET/I. Ž.

KRAJ je prvič omenjen kot Dolnič.

V Doliču so dobili vikariat.

SV. Florijan v Doliču postane župnija.

OB svetem letu so zazvonili novi zvonovi.

DOBILI so kip Matere Božje z Jezusom v naročju.

OBNOVILI so župnišče.

PRIPRAVLJALNI ODBOR ZA NOVE ORGLE/I. Ž.

MINISTRANTI Z ŽUPNIKOM MIRKOM HORVATOM/I. Ž.

Župnik in duhovni vodja župnije se iskreno zahvaljuje vsem župljanom za njihovo sodelovanje, dobroto in pripravljenost, da s svojim delom ohranjajo utrip župnije. »Posebna zahvala velja tudi vsem bolnikom in osamljenim, ki s svojo tiho molitvijo potrpežljivo bogatijo in podpirajo to duhovno življenje naše župnijske skupnosti.«

Skrb za cerkve

Župnik pove, da že 28 let z veliko ljubeznijo in potrpežljivostjo skrbijo za cerkvene stavbe. Skupaj s Spomeniškim varstvom Maribor jih postopoma obnavljajo od tal do vrha.

»Vsaka obnovljena streha, vsak popravljen kamen, vsaka nova barva nosi v sebi zgodbo ljudi, ki verjamejo, da je dom Gospoda tudi dom naše skupnosti.«

Prekrivajo strehe s skriljem, opeko in bakrom, obnavljajo fasade in električno napeljavo ter skrbijo, da staro zasije v novi lepoti. Ob svetem letu 2000 so zazvonili novi zvonovi, ki še danes s svojim glasom kličejo verne k molitvi in povezujejo srca. V tistem času so obnovili tudi župnišče in okolico – s križem in dvema kapelama, ki ju je z občutkom za sveto poslikal Tomaž Langus, daljni sorodnik slavnega slikarja Matevža Langusa.

Kip Matere Božje

Na sveti večer 2006 so doživeli posebno in ganljivo doživetje: blagoslov velikega sedečega kipa Matere Božje z Jezusom v naročju. Denar za ta čudoviti kip so zbrale matere, žene in dekleta župnije. »Prav one so z nežno vztrajnostjo poskrbele, da smo kip poiskali v Italiji in ga pripeljali domov. Skupaj z gasilskim društvom Dolič Šent Florijan, ki nam je z vsem spoštovanjem in skrbnostjo pomagalo pri prenosu, da smo ga lahko nežno in slovesno postavili v obnovljeno kapelo. Bil je trenutek, poln topline, vere in povezanosti – poseben spomin, ki še danes živi v srcih mnogih,« se lepot tistih trenutkov spominja župnik Mirko Horvat.

S pomočjo župljanov, društev in posameznikov je Tomaž Langus naslikal freske župnijskih nebeških zavetnikov. Prav tako je z darovi mnogih čudovito poslikal Jožefovo kapelo – vsaka poteza čopiča je bila izraz vere, upanja in ljubezni do Boga in domačega kraja.

Obnove stavb

V letih 2006 in 2007 so obnovili župnišče, ki zdaj spet sije v svoji prvotni lepoti. Nad pročeljem glavnih vrat s ponosom piše: 1791 – vikariat, 1873 – župnija, 2006 – obnova zunanosti župnišča. To so letnice, ki pripovedujejo zgodbo o duhovni rasti in rasti župnijske skupnosti. V letu 2007 so praznovali 10. obletnico obnovitvenih del. Ob veliki množici vernikov je škof dr. Franc Kramberger blagoslovil obnovitvena dela. Ob tej slovesnosti jih je obiskal cenjeni gost Gregor Čušin, ki je ob velikem navdušenju prisotnih odigral *Evangelij po Čušinu*, ki je še dolgo odmeval v srcih župljanov.

Naslednjih deset let so svoje moči usmerili v obnovo podružnične cerkve sv. Mohorja in Fortunata, ki stoji visoko na 752 m nad morjem. Tam zgoraj, kjer je zrak še čistejši in tišina še glasnejša, stoji cerkev, ki je bila

nekoč molitveni prostor plemičev gradu Irštajn. V tej cerkvi so se ohranile dragocene freske iz 15. stoletja, ki še čakajo na prenovo, da bodo spet zasijale v svoji polni lepoti. V 17. stoletju so cerkev povečali, s sedanjo obnovo pa so ji vrnili spoštovanja vreden obraz. Uredili so tudi novo elektrifikacijo zvonov in cerkev razsvetlili z novim lestencem.

Nove orgle

Posebna radost in slavlje sta župnijo zajela v svetem letu 2025, ko so po 125 letih v cerkvi sv. Florijana slovesno zadonele nove orgle iz orglarske delavnice Hoče-Maribor. Sobota, 11. oktobra, je bila zaznamovana z veliko slovesnostjo, ki jo je vodil nadškof Alojzij Cvikel. Zvok

novih orgel je razveselil veliko število domačih in sosednjih župljanov ter botrov, ki so s svojimi prispevki pomagali uresničiti dolgoletne želje mnogih. Župnik poudari, da bo zvok novih orgel zdaj še bolj bogato spremljal molitve, petje in bogoslužja, ki povezujejo preteklost in sedanost župljanov.

»Tako se v naši župniji vedno znova pokaže, koliko je dobrote in pripravljenosti med ljudmi, ki radi pomagajo na različne načine: z darom v denarju, lesu, hrani, s svojim delom, spodbudami in dejanji. Vsak prispevek šteje in vsaka pomoč ogreje srce. Hvaležni smo vsem, ki na svoj način prispevate, da naša župnija živi in ostaja kraj povezanosti, vere in medsebojne podpore.«

IVO ŽAJDELA

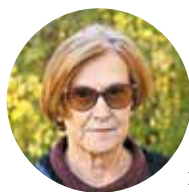
Mirko Horvat, župnik

Duhovniško službo v župniji Sv. Florijana v Doliču doživljam kot dar, pot in milost. Dar, ker mi je dano služiti Bogu in župljanom. Je pot, po kateri me Jezus kliče: »Hodi za menoj.« Je milost, ki si je nisem zaslužil, ampak mi jo Bog podarja, ker oznanjam njegovega sina Jezusa. Božji klic, ki me je dosegel in me potegnil na to pot, je zahteven, hkrati pa tudi lep in privlačen. Zato svojo duhovniško službo doživljam kot dotik Božje bližine, ko se srečujem z župljani preko zakramentov in vsakdanjega življenja. Pridejo pa tudi trenutki, ko je težko, ko ne vidiš sadov svojega dela, ko so morda odnosi zapleteni ... Takrat me Bog uči zvestobe – ne uspeha, ne da bi bil popoln, ampak zvest, da bi bil Njegov. Zato pa duhovnik potrebuje molitev, ki ga spomni, da ni sam, ampak da On vodi župnijo, jaz pa sem le njegov sodelavec. Občestvo, ki mi je zaupano, doživljam kot veliko družino. Hvaležen

sem vsem sodelavcem: ŽPS, pevcem, ministrantom, krasilcem in vsem vernikom, posebej odboru za nove orgle, ki nosijo odgovornost župnije skupaj z menoj. Župnija ni duhovnikova last, ampak last Božjega ljudstva, ki pa jo vseeno smem voditi in ji služiti.

I. Ž.

Ivana Šošter, motivatorica

Ta župnija je moja rojstna župnija, v njej sem odrasčala, nato pa nekaj let preživela drugje. Zadnjih 40 let, odkar sem tukaj, sem najprej preko otrok sodelovala pri pogovorih o problemih sodobne vzgoje, zadnjih 20 let pa je moje poslanstvo precej širše. Z vsemi izkušnjami v šolstvu, s sprejemanjem globoke vere in da sem nekako vodnik, kako živeti živo vero, sem se preko sina Alena, ki ima Downov sindrom in nosi v sebi res globoko vero, je ministrant in neomajno zaupa v Boga, začela vključevati v župnijski verouk, predvsem na pripravo mladih na zrelostni izpit vsakega kristjana, na birmo. Poleg tega sem bila dolga leta članica župnijskega sveta, kjer sem s svojim razmišljanjem večkrat odkrito govorila o sodobnih problemih kristjana, kako se lotiti pre-nove sistema verouka in vključevanja mladih v občestvo.